

Nr 7

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående livränta till vissa personer; given Stockholms slott den 19 december 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sven Andersson

Propositionens innehåll

I propositionen underställs riksdagens prövning *dels* (p. 1—4) fyra ärenden om livränta åt personer, som skadats under militärtjänstgöring, *dels* (p. 5) ett ärende om livränta åt en person, som skadats vid en olycka som har samband med försvarets verksamhet.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 december 1968.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Andersson, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *livränta till vissa personer* och anför.

1

Leif Pihlqvist, som är född den 25 juni 1940, skadades den 10 april 1961 under militärtjänstgöring, då han på en hinderbana föll ner från ett hinder. Pihlqvist erhöll bestående arm- och benskada. Genom lagakraftvunnen dom förpliktades staten att på grund av skadan utge ojämkad ersättning till Pihlqvist. Pihlqvist är läkemedelskonsulent.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Pihlqvist livsvarig livränta efter en invaliditet av 15 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Pihlqvist livränta för tiden den 1 juli 1964—den 30 juni 1969 med 2 400 kr. om året. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Pihlqvists återstående livstid med nedläggning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten är ersättningsskyldig för den skada som drabbat Pihlqvist. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1969 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Pihlqvists återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag. Jag förutsätter härvid att den förhöjning varom stadgas i Kungl. Maj:ts brev den 4 oktober 1968 angående ersättning av statsmedel till förbättring av vissa statliga skadeståndslivräntor är inräknad i det avsedda livräntebeloppet.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. utbetalas livsvarig livränta till Pihlqvist på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1969 till dess han fyller 67 år med 2 400 kr. om året och för tiden därefter med 1 200 kr. om året med avdrag enligt riksförsäkringsverkets närmare bestämmande av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från verket.

2

Ake Sandin, som är född den 15 november 1926, skadades den 6 maj 1947 under militärtjänstgöring, då han följde med som passagerare i en försvaret tillhörig bil. Sandin erhöll hjärnskada med försämrad hjärnfunktion och bestående trötthetssymptom. Genom lagakraftvunnen dom förpliktades staten att utge ojämkad ersättning till Sandin, bl. a. livränta för tiden t. o. m. den 20 augusti 1960. Kungl. Maj:t har tillerkänt Sandin livränta för tiden därefter t. o. m. den 20 augusti 1965. Sandin har uppgett, att han till följd av skadan förhindrades att utbilda sig till elektroingenjör och i stället blev maskiningenjör med sämre inkomstmöjligheter.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Sandin livsvarig livränta efter en invaliditet av 33 1/3 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från försvarets skaderegleringsnämnd, har tillerkänt Sandin livränta för tiden den 21 augusti 1965—den 30 juni 1969, fr. o. m. den 1 augusti 1967 med 17 000 kr. om året. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår livränta med 17 000 kr. om året under Sandins återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten är ersättningsskyldig för den skada som drabbat Sandin. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1969 föreligger redan beslut av civilförvaltningen.

Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Sandins återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. utbetalas livsvarig livränta till Sandin på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1969 till dess han fyller 67 år med 17 000 kr. om året och för tiden därefter med 8 500 kr. om året med avdrag enligt riksförsäkringsverkets närmare bestämmande av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från verket.

3

Åke Jacobsson, som är född den 10 april 1939, skadades den 4 oktober 1959 under militärtjänstgöring, då han följde med som passagerare i en försvaret tillhörig jeep. Jacobsson erhöll bestående arm- och benskador. Försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd har bedömt staten vara skyldig att på grund av skadan utge ojämkad ersättning till Jacobsson. Jacobsson var tidigare lantbruksarbetare och är nu biltestare.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Jacobsson livsvarig livränta efter en invaliditet av 15 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Jacobsson livränta för tiden den 16 september 1963—den 30 juni 1969, fr. o. m. den 16 september 1966 efter en invaliditet av 15 % och en årsinkomst av 20 000 kr. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Jacobssons återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Jacobsson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1969 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Jacobssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från inkomsttiteln Pensionsmedel m. m. utbetalas livsvarig livränta till Jacobsson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1969 till dess han fyller 67 år med 3 000 kr. om året och för tiden därefter med 1 500 kr. om året med avdrag enligt riksförsäkringsverkets närmare bestämmande av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från verket.

4

Carl Wärnefjord, som är född den 26 september 1929, skadades den 4 oktober 1960 under militärtjänstgöring vid cykeltolkning i trupp efter traktor. Wärnefjord erhöll bestående armskada. Sedan försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd bedömt staten vara skyldig att på grund av skadan utge ojämkad ersättning till Wärnefjord, har Kungl. Maj:t tillerkänt Wärnefjord livränta för tiden t. o. m. den 31 december 1965. Wärnefjord är chaufför.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Wärnefjord livsvarig livränta efter en invaliditet av 15 %.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Wärnefjord livränta för tiden den 1 januari 1966—den 30 juni 1969, fr. o. m. den 1 januari 1968 efter en invaliditet av 15 % och en årsinkomst av 20 000 kr. Från ersättningen skall dras av motsvarande ersättning från riksförsäkringsverket. Civilförvaltningen föreslår oförändrad livränta under Wärnefjords återstående livstid med nedsättning till hälften när han fyller 67 år.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Wärnefjord. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1969 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Av utredningen framgår att invaliditeten är livsvarig. För Wärnefjords återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. utbetalas livsvarig livränta till Wärnefjord på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1969 till dess han fyller 67 år med 3 000 kr. om året och för tiden därefter med 1 500 kr. året med avdrag enligt riksförsäkringsverkets närmare bestämmande av vad han i motsvarande hänseende kan komma att uppbära från verket.

5

Frideborg Håkansson, som är född den 1 juli 1909, skadades den 30 januari 1964, då hon påkördes av en försvaret tillhörig motorecykel. Håkansson erhöll benskada med lårbensamputation som följd. Försvarets civilförvaltning och försvarets skaderegleringsnämnd har bedömt staten vara skyldig att på grund av skadan utge ojämkad ersättning till Håkansson. Håkansson var tidigare bagare. Då hon till följd av olyckan blivit svårt invalidiserad kan hon endast utföra hemmasysslor.

Riksförsäkringsverket har på grund av skadan tillerkänt Håkansson livränta efter en invaliditet av 65 % för tiden den 12 januari 1965—den 11 januari 1967 och efter en invaliditet av 60 % för tiden den 12 januari 1967—den 31 januari 1970. Håkansson har av försäkringskassa tillerkänts hel förtidspension fr. o. m. år 1965.

Försvarets civilförvaltning, som inhämtat yttrande från skaderegleringsnämnden, har tillerkänt Håkansson livränta för tiden den 12 januari 1965—den 30 juni 1969 efter en invaliditet av 100 % och en årsinkomst av 13 000 kr. Från ersättningen skall dras av vad Håkansson för motsvarande tid uppburit enligt lagen om yrkesskadeförsäkring den 14 maj 1954 (nr 243) och lagen om allmän försäkring den 25 maj 1962 (nr 382). Civilförvalt-

ningen föreslår med hänsyn till Håkanssons ålder och skadans art oförändrad livränta under Håkanssons återstående livstid med nedsättning till hälften när hon fyller 67 år. Civilförvaltningen anser att avdrag bör göras med den ersättning som Håkansson för motsvarande tidsperioder uppburit eller kan komma att uppbära enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och, för tiden intill dess hon fyller 67 år, enligt lagen om allmän försäkring.

Departementschefen

Staten får anses vara ersättningsskyldig för den skada som drabbat Håkansson. Beträffande livränta för tiden t. o. m. den 30 juni 1969 föreligger redan beslut av civilförvaltningen. Invaliditeten får anses vara livsvarig. För Håkanssons återstående livstid bör livränta utgå enligt civilförvaltningens förslag.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen medge,

att från inkomstiteln Pensionsmedel m. m. utbetalas livsvarig livränta till Håkansson på grund av nämnda olyckshändelse fr. o. m. den 1 juli 1969 till dess hon fyller 67 år med 13 000 kr. om året och för tiden därefter med 6 500 kr. om året med avdrag enligt riksförsäkringsverkets närmare bestämmande av vad hon för motsvarande tidsperioder uppburit eller kan komma att uppbära i sjukpenning eller livränta enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och, för tiden intill dess hon fyller 67 år, i pension enligt lagen om allmän försäkring, dock högst med det pensionsbelopp som utgår för juli 1969.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson